EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 8.6.2021.
C(2021) 4223 final

KOMISIJAS ATZINUMS

(8.6.2021)

par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. panta 2. punktu

KOMISIJAS ATZINUMS

(8.6.2021)

par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. panta 2. punktu

LŪGUMS SNIEGT ATZINUMU

Eiropas Komisija (turpmāk "Komisija") kā Līgumu sargātāja uzrauga, kā dalībvalstis īsteno Savienības tiesību aktus Eiropas Savienības Tiesas (EST) uzraudzībā.[1]

Saistībā ar ierobežojošiem pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, dalībvalstu kompetentās iestādes (VKI) var lūgt Komisiju paust viedokli par attiecīgo tiesību aktu konkrētu noteikumu piemērošanu vai sniegt norādījumus par to īstenošanu. VKI var arī lūgt Komisiju sniegt norādījumus par LESD 215. panta interpretāciju.

Komisija ir saņēmusi divus VKI lūgumus sniegt atzinumu par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014[2] ("regula") 2. panta 2. punktā noteikto finanšu pasākumu piemērošanu. Tā kā šie divi lūgumi attiecas uz vienu un to pašu tiesību normu, par tiem tiks sniegts viens Komisijas atzinums.

KONTEKSTS

Saskaņā ar regulas 2. panta 2. punktu ES uzņēmējiem ir aizliegts tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus regulas I pielikumā uzskaitītajām personām vai to labā.[3]

Pirmais lūgums

Viena no regulas I pielikumā uzskaitītajām sarakstā iekļautajām personām ir sarakstā neiekļautas vienības, kas nav ES vienība ("A vienība"), Direktoru padomes priekšsēdētājs. Saskaņā ar VKI un pamatojoties uz A vienības statūtiem, šī vadošā amata ietvaros sarakstā iekļautā persona ir atbildīga par A vienības padomes darba organizēšanu un padomes locekļu uzdevumu sekmīgas izpildes nodrošināšanu. Savukārt A vienībai pieder meitasuzņēmums, kas atrodas ES dalībvalstī ("ES meitasuzņēmums").

VKI uzdod šādus jautājumus:

"*1.1. Vai, pamatojoties uz sniegto informāciju un no atklātiem avotiem pieejamo informāciju, var secināt, ka sarakstā iekļautā persona kontrolē A vienību?*

1.2. Ja atbilde ir "jā", vai regula aizliedz ES uzņēmējam veikt maksājumus ES meitasuzņēmumam, ko kontrolē A vienība, lai iegādātos produktus, kuru izcelsme ir A vienībā? Vai regula aizliedz ES bankai apstrādāt šos maksājumus?"

---

1 Saskaņā ar Līgumiem tikai Eiropas Savienības Tiesa var sniegt juridiski saistošu Savienības tiesību interpretāciju.

2 Padomes Regula (ES) Nr. 269/2014 (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L 78, 17.3.2014., 6.–15. lpp.).

3 Regulas 2. panta 2. punkts nosaka: "*Netiek tieši vai netieši darīti pieejami līdzekļi vai saimnieciskie resursi I pielikumā uzskaitītām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām, vai ar tām saistītām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to labā.*"

Otrais lūgums

Saskaņā ar VKI regulas I pielikumā uzskaitītā sarakstā iekļautā persona kontrolē sarakstā neiekļautu vienību, kas nav ES vienība ("B vienība"). B vienības ražotās preces ES uzņēmējiem pārdod uzņēmumi, kas atrodas trešās valstīs ("trešās valsts starpnieki").

VKI uzdod šādus jautājumus:

"*2.1. Vai regula aizliedz ES uzņēmējiem veikt maksājumus to vienību labā, kas nav ES vienības un darbojas kā trešās valsts starpnieki, par tādas B vienības produktiem, kuru kontrolē sarakstā iekļautā persona?*

2.2. Vai regula aizliedz ES bankām apstrādāt maksājumus no ES uzņēmēju valstu kontiem minēto vienību, kas nav ES vienības, kontos, ja šo darījumu pamatā ir rēķini, kas izdoti par tādas B vienības produktiem, kuru kontrolē sarakstā iekļautā persona?

2.3. Ja attiecīgos produktus ES uzņēmējs iegādātos no uzņēmēja citā dalībvalstī, kurš pats par sevi tos ir iegādājies no citas vienības, kas nav ES vienība, vai iepircējs būtu pārkāpis regulu? Vai arī pakārtoto darījumu apstrāde ES bankā būtu regulas pārkāpums?"

JURIDISKAIS NOVĒRTĒJUMS

<u>Pirmais lūgums</u>

1.1. jautājums

Komisija iepriekš ir norādījusi[4] vairākus kritērijus, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai juridisko vienību kontrolē cita persona vai vienība, proti, vai šī cita persona vai vienība "*var īstenot un faktiski īsteno izšķirošu ietekmi uz citas attiecīgās vienības rīcību*". Šie kritēriji ir šādi:

> "*a. tiesības iecelt vai atcelt vairākumu locekļu šādas juridiskās personas vai vienības administratīvās, pārvaldības vai uzraudzības struktūrā;*
>
> *b. juridiskas personas vai vienības visu aktīvu vai to daļas izmantošana;*
>
> *c. solidāra atbildība par juridiskās personas vai vienības finansiālajām saistībām vai galvošana par tām;*
>
> *d. ietekme attiecībā uz korporatīvo stratēģiju, darbības politiku, uzņēmējdarbības plāniem, investīcijām, spējām, finanšu nodrošināšanu, cilvēkresursiem un juridiskajiem jautājumiem;*
>
> *e. mehānismu ieviešana vai uzturēšana, lai uzraudzītu juridiskās personas vai vienības komerciālo rīcību;*
>
> *f. citas norādes, piemēram, darījumdarbības adreses koplietošana vai tāda paša nosaukuma izmantošana, kas trešām personām varētu radīt iespaidu, ka abas vienības faktiski ir viena un tā paša uzņēmuma daļa.*"[5]

Komisija uzskata, ka, ja tiek konstatēts, ka sarakstā iekļautajai personai ir kontrole pār A vienību, var pieņemt, ka kontrole attiecas uz visiem aktīviem, kas nomināli pieder šai vienībai.[6]

---

[4] Atbilde uz 9. jautājumu biežāk uzdotajos jautājumos par ES ierobežojošiem pasākumiem Sīrijā (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en).

[5] Lai gan šie kritēriji nav identiski, tie pēc būtības atspoguļo tos, kas izklāstīti ES paraugprakses 63. punktā. ES paraugprakse attiecībā uz ierobežojošo pasākumu efektīvu īstenošanu (dok. 8519/18) (https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/lv/pdf).

VKI ir kompetenta faktiski konstatēt, vai elementi, kurus tā ir norādījusi kā tādus, kas sarakstā iekļauto personu saista ar A vienību, atbilst kādam no šiem kritērijiem vai citiem, kas var pierādīt, ka sarakstā iekļautā persona kontrolē A vienību. Šis konstatējums jāizdara, ievērojot iepriekš minētos skaidrojumus, ņemot vērā visus VKI rīcībā esošos elementus un lietas konkrētos apstākļus. Komisija nav pilnvarota veikt šo faktu konstatēšanu VKI uzdevumā.

1.2. jautājums

Komisija risinās šo jautājumu, pieņemot, ka VKI veiktais faktu novērtējums galu galā liecina, ka sarakstā iekļautā persona īsteno kontroli pār A vienību.

Regulas 2. panta 2. punkts visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, aizliedz tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus sarakstā iekļautajām personām vai to labā.

Komisija jau ir uzskatījusi, ka līdzekļu vai saimniecisko resursu nodošana sarakstā neiekļautai vienībai, kas ir sarakstā iekļautas personas, vienības vai struktūras īpašumā vai kontrolē, nozīmē līdzekļu vai saimniecisko resursu netiešu nodošanu sarakstā iekļautai personai, vienībai vai struktūrai.[7] Saskaņā ar to, "*ja īpašumtiesības vai kontrole ir noteikta ar atbilstīgu uzticamību, līdzekļu vai saimniecisko resursu nodošana sarakstā neiekļautām juridiskām personām vai vienībām, kas ir sarakstā iekļautas personas vai vienības īpašumā vai kontrolē, principā tiks uzskatīta par to netiešu nodošanu sarakstā iekļautai personai vai vienībai, ja vien katrā atsevišķā gadījumā, izmantojot uz risku balstītu pieeju un ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, var pamatoti noteikt, ka attiecīgos līdzekļus vai saimnieciskos resursus šī sarakstā iekļautā persona vai vienība neizmantos vai tie nebūs sarakstā iekļautās personas vai vienības labā*"[8].

Tā kā parasti mātesuzņēmumi kontrolē un vada savu meitasuzņēmumu darbību, Komisija uzskata, ka, tiklīdz tiek noteikta sarakstā iekļautas personas kontrole pār sarakstā neiekļautu vienību, var pieņemt, ka kontrole attiecas arī uz sarakstā neiekļautās vienības meitasuzņēmumiem un aktīviem. ES meitasuzņēmums var atspēkot šo pieņēmumu katrā atsevišķā gadījumā, ja tas var pierādīt, ka daži vai visi tā aktīvi ir ārpus mātesuzņēmuma kontroles vai ka mātesuzņēmumu faktiski nekontrolē sarakstā iekļautā persona.[9]

No tā izriet, ka līdzekļu vai saimniecisko resursu nodošana šādam meitasuzņēmumam nozīmētu to netiešu nodošanu sarakstā iekļautajai personai, ja vien katrā atsevišķā gadījumā, izmantojot uz risku balstītu pieeju un ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, var pamatoti noteikt, ka attiecīgos līdzekļus vai saimnieciskos resursus šī sarakstā iekļautā persona neizmantos vai tie nebūs sarakstā ieļautās personas labā.

Pēc faktu novērtējuma VKI, šķiet, ir secinājusi, ka šajā konkrētajā gadījumā ES meitasuzņēmumu kontrolē A vienība, kuru savukārt kontrolē sarakstā iekļautā persona.

Šādu meitasuzņēmumu reģistrācijas vieta un jo īpaši tas, vai tie ir reģistrēti dalībvalstī vai trešā valstī, neietekmē šo novērtējumu, ja vien ES tiesību aktos, ar ko nosaka ierobežojošos pasākumus, šajā sakarā nav iekļauts skaidrs noteikums. Šajā gadījumā tā nav.

---

6 Komisijas atzinums par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. pantu (19.06.2020.) (C(2020 4117 final).

7 Biežāk uzdotie jautājumi par ES ierobežojošiem pasākumiem Sīrijā (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). Skatīt arī Komisijas atzinumu par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. pantu (19.06.2020.) (C(2020 4117 final).

8 Atbilde uz 9. jautājumu; skatīt arī ES paraugprakses 66. punktu.

9 Komisijas atzinums par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. pantu (19.06.2020.) (C(2020 4117 final).

Visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, ir jāievieš vajadzīgās uzticamības pārbaudes procedūras un jāveic atbilstīgas pārbaudes, lai izvairītos no regulas pārkāpumiem. Šīs procedūras var ietvert skrīningu, riska novērtējumu, daudzlīmeņu uzticamības pārbaudi un pastāvīgu uzraudzību.

Komisija uzskata, ka galvenā atbildība par šādiem pārvedumiem ir ES uzņēmējam, kas ir noslēdzis līgumattiecības ar sarakstā iekļautas personas kontrolētu ES meitasuzņēmumu un kas uzsāk saistīto līdzekļu pārvedumu. Tomēr katram ES uzņēmējam ir jāpilda savas saistības saskaņā ar ES ierobežojošajiem pasākumiem un jāveic atbilstīgas pārbaudes, kā norādīts iepriekšējos punktos. Līdz ar to ES bankām ir jāpiemēro uzticamības pārbaudes mehānismi, lai nodrošinātu, ka ar pamatā esošo darījumu saistītā maksājuma apstrādes rezultātā līdzekļi netiek netieši nodoti sarakstā iekļautai personai. Ja attiecīgā ES banka nepilda šīs saistības, tā, iespējams, pārkāpj regulas 2. panta 2. punktu. Turklāt ES bankai būtu nekavējoties jāinformē VKI un Komisija, kā noteikts regulas 8. pantā[10].

Turklāt jāatgādina, ka regulas 9. pants aizliedz visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, "*apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai sekas ir apiet 2. pantā minētos pasākumus*".

Iepriekš minētie elementi neskar regulas 10. panta 2. punktu, kurā noteikts, ka darbības, ko veic ES vienības, "*nerada tām nekādu atbildību, ja tās nezināja un tām nebija pamatotu iemeslu uzskatīt, ka to rīcība būtu šajā regulā noteikto pasākumu pārkāpums*", tajā skaitā to, kas noteikti 2. panta 2. punktā.

Tāpēc Komisija uzskata, ka maksājumu veikšana ES meitasuzņēmumam, ko kontrolē A vienība, nozīmē to nodošanu A vienībai. Ja A vienību kontrolē sarakstā iekļautā persona, maksājumus var uzskatīt par tādiem, kas netieši nodoti sarakstā iekļautajai personai. Tāpēc šādi maksājumi ir aizliegti, ja vien VKI tos nav atļāvusi saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām atkāpēm vai ja vien katrā atsevišķā gadījumā, izmantojot uz risku balstītu pieeju un ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, nav pamatoti noteikts, ka līdzekļus sarakstā iekļautā persona neizmantos vai tie nebūs sarakstā iekļautās personas labā. ES bankām ir jāpiemēro atbilstīgas uzticamības pārbaudes procedūras, lai izvairītos no tā, ka maksājuma rezultātā konkrētai sarakstā neiekļautai vienībai līdzekļi tiek netieši nodoti sarakstā iekļautai personai.

Otrais lūgums

2.1. jautājums

Komisija risinās šo un turpmākos jautājumus, pieņemot, ka VKI veiktais faktu novērtējums galu galā liecina, ka sarakstā iekļautā persona īsteno kontroli pār B vienību.

Regulas 2. panta 2. punkts visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, aizliedz tieši vai netieši darīt pieejamus līdzekļus vai saimnieciskos resursus sarakstā iekļautajām personām vai to labā.

Kā norādīts atbildē uz 1.2. jautājumu, Komisija ir uzskatījusi, ka līdzekļu vai saimniecisko resursu nodošana sarakstā neiekļautai vienībai, kas ir sarakstā iekļautas personas, vienības vai

[10] Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 8. pantā ir noteikts, ka "*(...) fiziskās un juridiskās personas, vienības un struktūras: a) nekavējoties sniedz visu informāciju, kas varētu veicināt šīs regulas ievērošanu, (...) tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tās ir rezidenti vai atrodas, un vai nu tieši, vai ar dalībvalsts starpniecību nodod šādu informāciju Komisijai.*"

struktūras īpašumā vai kontrolē, nozīmē līdzekļu vai saimniecisko resursu netiešu nodošanu sarakstā iekļautai personai, vienībai vai struktūrai.[11]

Šajā gadījumā ES uzņēmējs ir iegādājies preces no sarakstā neiekļauta trešās valsts starpnieka. Jāpieņem, ka sarakstā neiekļautais trešās valsts starpnieks i) ir samaksājis vai samaksās B vienībai vai ii) ir sniedzis vai sniegs vienībai kāda veida atlīdzību apmaiņā pret attiecīgajām precēm. Tādējādi jebkurš ES uzņēmējs, kas iegādājas preces no trešās valsts starpnieka, veic maksājumus vai piedāvā cita veida atlīdzību trešās valsts starpniekam, netieši atļauj līdzekļus un/vai saimnieciskos resursus novirzīt B vienībai. **Kā konstatēts atbildē uz 1.1. jautājumu, ja B vienību kontrolē sarakstā iekļautā persona, saistītais darījums galu galā nozīmē līdzekļu un/vai saimniecisko resursu netiešu nodošanu sarakstā iekļautajai personai.**

Jebkurš cits secinājums nozīmētu, ka regulas 2. panta 2. punktu varētu apiet, dalībvalstīs vai trešās valstīs izveidojot čaulas sabiedrības, ar kuru starpniecību līdzekļus vai saimnieciskos resursus varētu netieši novirzīt sarakstā iekļautajām personām vai vienībām ar sarakstā iekļautas personas kontrolētas vienības starpniecību.

Nosakot, vai veiktie maksājumi nozīmē līdzekļu un/vai saimniecisko resursu netiešu nodošanu sarakstā iekļautajai personai, kā konkrētajā gadījumā, ES uzņēmējiem jānovērtē visi to rīcībā esošie faktiskie elementi. Šādi elementi var ietvert *inter alia*: daudzu starpnieku iesaistīšanos ķēdē, kas ved no ražotāja līdz galalietotājam; neatbilstību starp preču izcelsmes valsti un valsti, kurā atrodas starpniekuzņēmums; preču sūtīšanu no šādas trešās valsts uz ES; un ES ierobežojošos pasākumus, kas vērsti pret ievērojamu skaitu fizisku vai juridisku personu kādā no šīm valstīm.

Turklāt jāatgādina, ka regulas 9. pants aizliedz visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, "*apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai sekas ir apiet 2. pantā minētos pasākumus*".

Iepriekš minētie elementi neskar regulas 10. panta 2. punktu, kurā noteikts, ka darbības, ko veic ES vienības, "*nerada tām nekādu atbildību, ja tās nezināja un tām nebija pamatotu iemeslu uzskatīt, ka to rīcība būtu šajā regulā noteikto pasākumu pārkāpums*", tajā skaitā to, kas noteikti regulas 2. panta 2. punktā.

Tāpēc Komisija uzskata, ka maksājumu veikšanu trešās valsts starpniekiem par B vienības izcelsmes produktiem var uzskatīt par līdzekļu netiešu nodošanu sarakstā iekļautajai personai, ņemot vērā, ka i) trešās valsts starpnieki ir snieguši atlīdzību B vienībai apmaiņā pret precēm un ii) vienību kontrolē sarakstā iekļautā persona, tādējādi tiek pieņemts, ka līdzekļus un saimnieciskos resursus novirza sarakstā iekļautajai personai vai izmanto tās labā. Tāpēc šādi maksājumi ir aizliegti, ja vien VKI tos nav atļāvusi saskaņā ar kādu no regulā paredzētajām atkāpēm vai ja vien katrā atsevišķā gadījumā, izmantojot uz risku balstītu pieeju un ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, nav pamatoti noteikts, ka līdzekļus sarakstā iekļautā persona neizmantos vai tie nebūs sarakstā iekļautās personas labā.

2.2. jautājums

Kā norādīts atbildē uz pirmā lūguma 1.2. jautājumu, ES bankām ir pienākums veikt uzticamības pārbaudes procedūras un pārbaudīt, vai darījums, ko tās apstrādā, nozīmētu līdzekļu vai saimniecisko resursu tiešu vai netiešu nodošanu sarakstā iekļautajām personām vai vienībām vai to labā. Ja ES bankai ir zināms vai tai ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka darījums, ko tā apstrādā, nozīmētu līdzekļu vai saimniecisko resursu tiešu vai netiešu

[11] Biežāk uzdotie jautājumi par ES ierobežojošiem pasākumiem Sīrijā (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). Skatīt arī Komisijas atzinumu par Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 2. pantu (19.06.2020.) (C(2020 4117 final).

nodošanu sarakstā iekļautai personai, tai ir jāatturas no darījuma apstrādes, jāiesaldē summa un nekavējoties jāinformē VKI un Komisija, lai netiktu pārkāpts regulas 2. panta 2. punkts un 8. pants[12].

Turklāt jāatgādina, ka regulas 9. pants aizliedz visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, "*apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai sekas ir apiet 2. pantā minētos pasākumus*".

Tas neskar regulas 10. panta 2. punktu, kurā noteikts, ka darbības, ko veic ES vienības, "*nerada tām nekādu atbildību, ja tās nezināja un tām nebija pamatotu iemeslu uzskatīt, ka to rīcība būtu šajā regulā noteikto pasākumu pārkāpums*", tajā skaitā to, kas noteikti regulas 2. panta 2. punktā.

2.3. jautājums

Regulas 2. panta 2. punktā un 9. pantā nekādā veidā nav minēta līdzekļu saņēmēja atrašanās vieta. Tāpēc visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, ir aizliegts veikt maksājumus vienībai neatkarīgi no tā, kur tā atrodas, ja tas nozīmētu līdzekļu vai saimniecisko resursu tiešu vai netiešu nodošanu sarakstā iekļautai personai vai tās labā.

Tas neskar regulas 10. panta 2. punktu.

SECINĀJUMI

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka:

(1) VKI kompetencē ir, ņemot vērā visus tās rīcībā esošos elementus un lietas konkrētos apstākļus, noteikt, vai sarakstā iekļautajai personai ir kontrole pār A vienību vai B vienību.

Ja tiek konstatēta sarakstā iekļautās personas kontrole pār A vienību:

(2) maksājumu veikšana A vienības kontrolētajam ES meitasuzņēmumam nozīmē to nodošanu A vienības rīcībā; un ja A vienību kontrolē sarakstā iekļautā persona, maksājumus var uzskatīt par tādiem, kas netieši nodoti sarakstā iekļautajai personai vai tās labā.

Ja tiek konstatēta sarakstā iekļautās personas kontrole pār B vienību:

(3) maksājumu veikšanu trešās valsts starpniekiem par produktiem, kuru izcelsme ir B vienībā, var uzskatīt par līdzekļu vai saimniecisko resursu netiešu nodošanu sarakstā iekļautajai personai.

Abos gadījumos:

(4) ES bankām ir jāpiemēro atbilstīgas uzticamības pārbaudes procedūras, lai izvairītos no tā, ka maksājuma rezultātā A vienībai vai B vienībai līdzekļi vai saimnieciskie resursi varētu tikt netieši nodoti sarakstā iekļautai personai vai tās labā.

---

[12] Padomes Regulas (ES) Nr. 269/2014 8. pantā ir noteikts, ka "*(...) fiziskās un juridiskās personas, vienības un struktūras: a) nekavējoties sniedz visu informāciju, kas varētu veicināt šīs regulas ievērošanu, (...) tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tās ir rezidenti vai atrodas, un vai nu tieši, vai ar dalībvalsts starpniecību nodod šādu informāciju Komisijai.*"

(5) Visiem ES uzņēmējiem, tajā skaitā bankām, ir aizliegts veikt maksājumus vienībai neatkarīgi no tā, kur tā atrodas, ja tas nozīmētu līdzekļu vai saimniecisko resursu tiešu vai netiešu nodošanu sarakstā iekļautajai personai vai tās labā.

Briselē, 8.6.2021

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Mairead McGUINNESS

APSTIPRINĀTA KOPIJA
Ģenerālsekretāra vārdā –

Martine DEPREZ
Direktors
Lēmumu pieņemšana un koleģialitāte
EIROPAS KOMISIJA